

สรุปคำกล่าวรายการศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทยและกรมการปกครอง
ของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)
ในรายการ “ศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”
เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๒๐.๑๕ น.
ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย

*****

ที่	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	สำนัก/กอง ที่รับผิดชอบ
๑	<p>การรวมพลังแห่งความรักภักดี</p> <p>ขอขอบคุณทุกภาคส่วนรวมทั้งพี่น้องประชาชนทุกคนที่ได้ร่วม “กิจกรรมแห่งชาติ” เมื่อวันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ สถานที่ราชการ สถานประกอบการ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงและแสดงให้เห็นถึงความผูกพันทางจิตใจของพสกนิกรชาวไทยกับสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติงานในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารที่อาจจะไม่ได้ร่วมกิจกรรม ณ พื้นที่ที่กำหนด ซึ่งเชื่อมั่นได้ว่าทุกคนสามารถแสดงออกถึงความจงรักภักดีแต่สถาบันพระมหากษัตริย์ได้อย่างไร้ขีดจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ในการนี้ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและทั้งที่อยู่ในต่างประเทศกรมประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ และสื่อมวลชนทุกแขนงที่ได้ช่วยกันนำภาพ “พลังแห่งความจงรักภักดี” ทั้งจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศและทั่วทุกมุมโลกปรากฏสู่สายตาของชาวไทยได้อย่างงดงามและมีความหมาย</p> <p>จากกิจกรรม “รวมพลังแห่งความภักดี” ซึ่งถือเป็น “กิจกรรมแห่งชาติ” ที่รัฐบาลร่วมกับประชาชน “คนไทย” ทุกภาคส่วน ทุกหมู่เหล่า ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา บนแผ่นดินไทยอันเป็น “สุวรรณภูมิ” ในการรวมพลังเพื่อแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีและความกตัญญูตงแต่สถาบันพระมหากษัตริย์ ในพระบรมราชจักรีวงศ์ “ทุกพระองค์” โดยได้ดำเนินการอย่างพร้อมเพรียงกันทั่วประเทศอย่างสมพระเกียรติ สง่างาม และเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งเป็นการแสดงออกถึงความรู้จัก สามัคคี และความมีวินัยของคนในชาติ</p> <p>สถาบันพระมหากษัตริย์นอกจากจะเป็นสัญลักษณ์แห่งการดำรงอยู่ ของชาติไทย มาอย่างต่อเนื่องยาวนานกว่า ๘๐๐ ปีแล้วก็ตาม ยังคงเป็นสถาบันหลักในการสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนทั้งชาติและเป็น “สายธารอันชุ่มฉ่ำ” แห่งการพัฒนาความเป็นอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของปวงชนชาวไทยอย่างยั่งยืนตลอดไป ดังบทประพันธ์ตอนหนึ่งของตอกเตอร์ อภิชาติ ดำดี ที่ว่า “แม้ไม่มี ราชา ผู้สามารถจะเป็นชาติมีชื่อหรือ โฉน ที่วันนี้ยังมีประเทศไทย ใครหนอใครฝ่าฟันสร้างกันมา” สิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องยืนยันความผูกพันของสถาบันพระมหากษัตริย์กับสังคมไทยอย่างแน่นแฟ้นตลอดประวัติศาสตร์ชาติไทย ขอให้ทุกท่านได้ยึดมั่นในสิ่งที่ “ทุกท่าน” ได้เปล่งสัจจาจากถวายเป็นปฏิญาณเบื้องหน้า</p>	ทุกสำนัก/กอง

ที่	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	สำนัก/กอง ที่รับผิดชอบ
	<p>พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า จะชื่อตรงจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์ในพระบรมราชจักรีวงศ์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ จะปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีด้วยการเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด จะรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน จะร่วมกันปฏิรูปประเทศ และสนับสนุนให้มีรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตยปกครองประเทศด้วยหลักนิติธรรม มีธรรมาภิบาล จะเป็นคนดีมีคุณธรรม ร่วมกันนำพาประเทศไทยไปสู่อนาคตและความสงบสุขที่ยั่งยืน จะรู้รักสามัคคี เพื่อชาติศาสน์กษัตริย์ และประชาชน และจะประพฤติปฏิบัติตน ตามรอยพระยุคลบาท ในแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยน้อมนำ “ศาสตร์ของพระราชา” มาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตด้วยความเพียร อันบริสุทธิ เพื่อสืบสานพระบรมราชปณิธานและเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของราชอาณาจักรไทยสืบไป</p>	
๒	<p>“ศาสตร์พระราชา”</p> <p>รัฐบาลได้มีแนวทางในการน้อมนำ “ศาสตร์พระราชา” มาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้เกิดผลจากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมมีผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องประกันความสุขของทุกคนได้ ขอให้ช่วยกันสร้างความเข้าใจขอความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนทุกคนในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้</p> <p>เรื่องที่ ๑. ขอให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีคิดใหม่ โดยมีการลดอัตตาของตัวเองลงไปมองให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงกันให้มากขึ้น เป็นการสร้าง Mindset ใหม่ในกระบวนการคิดของคนไทยเพราะทุกกิจกรรมทุกมิติในโลกเราไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง แต่ต้องการการเชื่อมโยง การสร้างเครือข่าย การรวมตัวกัน เราจึงจะเดินหน้าขับเคลื่อนไปได้ ตลอดรอดฝั่ง เช่น การที่เราสร้างกลไก “ประชารัฐ” การรวมกลุ่มสหกรณ์ การสร้างห่วงโซ่คุณค่า (ทั้งต้นทาง - กลางทาง - ปลายทาง) และตลาดชุมชน ที่ต่อไปนั้น จะใช้เป็นสถานที่ “จับคู่” ทางธุรกิจเป็นวงจรรธุรกิจ “ระดับฐานราก” เป็นต้นต้องให้ความสำคัญกับทักษะ “การทำงานเป็นทีม”</p> <p>เรื่องที่ ๒ ขอให้ทำความเข้าใจพินิจพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ถึงผลกระทบจากทุกกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันว่าย่อมจะมีผู้ได้ประโยชน์ ผู้เสียประโยชน์ เพราะการจะปรับเปลี่ยน การปฏิรูป หรือการสร้างสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นนั้น ย่อมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในระยะต่างๆ แต่ “จุดหมายปลายทาง” แล้ว ย่อมจะนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่า และการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>เรื่องที่ ๓ ขอให้เข้าใจว่าเราไม่สามารถจะปรับเปลี่ยนอะไรก็ตามได้ในเวลาเดียวกัน ในคราวเดียวกันแบบ “พลิกฝ่ามือ” โดยเฉพาะในเชิงโครงสร้าง ระบบ วิธีการ และการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐ แต่สิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดก็คือ การกำหนดผลสัมฤทธิ์ตามหัวระยะเวลาให้มีผลเป็นรูปธรรม ชัดเจน จับต้องได้ เช่น การกำหนดเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ</p> <p>เรื่องที่ ๔ พึงระลึกเสมอว่าการพัฒนาและการสร้างความเจริญเติบโตของประเทศนั้น เราต้องสามารถรักษาสมดุลให้ได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเริ่มต้นจากการรวมกลุ่มในอาชีพเดียวกันแล้วมีการเชื่อมโยงไปสู่อาชีพอื่นหรือกลุ่มอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การรวมกลุ่มของเกษตรกร การตั้งสหกรณ์การเกษตร จากนั้นก็เชื่อมโยงไปสู่โรงงาน</p>	วช./สน.ปท./ สน.มน. ทุกสำนัก/กอง

ที่	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	สำนัก/กอง ที่รับผิดชอบ
	<p>อุตสาหกรรมแปรรูป สถาบันวิจัยทางการเกษตรเข้ามาช่วยเหลือ และตลาดชุมชน ตลาดส่งออก เป็นต้น ทั้งนี้ การรวมกลุ่มกันจะส่งผลดีในการรวมตัวเพื่อที่จะแก้ปัญหาอันเดียวกันเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีความคล้ายคลึงกันแบบ “เป็นกลุ่ม เป็นก้อน” มีอำนาจในการต่อรองสูงขึ้น มีศักยภาพในการขับเคลื่อนเพิ่มขึ้น</p> <p>เรื่องที่ ๕ ทุกคนควรติดตามข่าวสารและทำความเข้าใจว่า การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกกับอาเซียนและประเทศไทยมีผลสืบเนื่องกัน “ทุกมิติ” ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายในระดับประชาคมโลกมีความแตกต่างกันออกไปตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์รวมทั้งมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย ในด้านพื้นฐานของทรัพยากรมนุษย์ ระดับการศึกษา ความมีอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมประเพณี อย่างไรก็ตามเราก็มีความจำเป็นจะต้องแสวงหาความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ทั้งภายในประเทศของเราเองและระหว่างประเทศให้ได้ “บนความแตกต่าง” เราควรที่จะ “แสวงหาจุดร่วม จุดต่าง” แล้วหาจุดเชื่อมโยงให้ได้ ต่อกันให้ติดให้ได้โดยเร็ว เช่น กลไก “ประชารัฐ” เป็นตัวอย่างของการเชื่อมโยง “ภายในประเทศ” ในเชิงโครงสร้าง เชิงหน้าที่และเชิงความรับผิดชอบที่เราจะมุ่งสู่เป้าหมายอันเดียวกัน คือ ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ของประเทศชาติ และประชาชน การที่รัฐบาลได้วางยุทธศาสตร์ของประเทศ ให้เป็น “สะพาน” เชื่อมโยงกลุ่มประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของโลก อาทิเช่น (G๒๐) หรือกับกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา (G๗๗) ทั้งนี้ก็เพื่อจะรักษาความสมดุลในการพัฒนาของโลก ในฐานะที่เป็น “หุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์” โดยเราจะต้องเข้มแข็งไปด้วยกันและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง</p> <p>หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็น “ศาสตร์พระราชา” ที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากประชาคมโลกจะช่วยย้าเตือนถึงการพัฒนาที่สมดุลทั้งในมิติสังคม คือ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ “อย่างพอเพียง” และในมิติสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน</p> <p>เรื่องที่ ๖ สิ่งที่เป็นปัญหารัฐบาลยังแก้ไขได้ไม่มากนัก คือ “ความเข้าใจ ความร่วมมือ” ของประชาชนและการทำงานของข้าราชการในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ชิดกันระหว่างข้าราชการกับประชาชนระดับล่างจะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงมีการพัฒนาตนเองให้รวดเร็วเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ทั้งข้าราชการและประชาชนทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ทั้งนี้ การที่จะสามารถปรับเปลี่ยนคนที่ไม่เข้าใจไม่ร่วมมือต่อต้านได้นั้น เราจำเป็นต้องน้อมนำ “ศาสตร์พระราชา” คือ “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ซึ่งควรต้องคำนึงถึงความเป็นมาเป็นไปในอดีตที่ผ่านมาและต้องมองอนาคตร่วมกันเป้าหมายเดียวกันด้วยความไวเนื้อเชื่อใจ ซึ่งจะช่วยให้สังคมของเราดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำธำรงความเป็นธรรมได้ในที่สุด</p> <p>หลักการของ “ประชาธิปไตย” นั้น ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แก่ส่วนรวม คนกลุ่มใหญ่ เสียส่วนใหญ่มาก่อน จากนั้น “ผลพวง” ต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นเชื่อมโยงไปถึง “คนกลุ่มน้อย เสียส่วนน้อย” ด้วยเช่นกัน สิ่งสำคัญที่สุดของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคธุรกิจเอกชน ในการทำงานร่วมกันแบบ “ประชารัฐ” นั่นก็คือ จัดทำในสิ่งที่เป็นกิจกรรมตัวอย่าง ซึ่งประสบความสำเร็จแล้ว ให้มองเห็นผลเป็นรูปธรรมและประชาชนได้รับผลดีขึ้นหากให้ความร่วมมือกับทางราชการ</p>	

ที่	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	สำนัก/กอง ที่รับผิดชอบ
	<p>เรื่องที่ ๗ สิ่งที่เป็นปัญหากับประเทศไทย คนไทย ในอดีตที่ผ่านมาคือ เราสนใจงานในเชิงโครงสร้าง “น้อยเกินไป” ทำให้มุ่งแต่การแก้ปัญหาเล็กๆ ไม่ตรงจุด หรือนั้นมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนซึ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเดียว โดยไม่ทำในเรื่องของการเสริมสร้างความเข้มแข็งไปพร้อมด้วย ให้ได้มากบ้างน้อยบ้างในเวลาเดียวกัน ด้วยขีดความสามารถที่เรามีอยู่เราก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีทำแบบเดิมๆ ให้ได้เสียก่อน แล้วเราจึงจะสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ของประเทศในแนวทางที่เกิดความยั่งยืนได้ รวมทั้งต้องมีกระบวนการรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่รอบด้านและทันสมัย เพื่อจัดทำเป็น “ฐานข้อมูลกลาง” ให้ได้โดยเร็วสำหรับให้ทุกหน่วยงานได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน วิเคราะห์ในมุมมองที่ตนเองรับผิดชอบและกำหนดแนวทางวิธีการในการดำเนินงานอย่างบูรณาการกัน</p> <p>เรื่องที่ ๘ ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางการเกษตรสูงสามารถเพาะปลูกพืชเพื่อเป็นสินค้าส่งออกได้ ในอดีตเรามีผลผลิตที่เพียงพอ ที่ดินและทรัพยากรต่างๆ ก็เพียงพอ ราคาสูง แต่เมื่อประเทศของเราเติบโตขึ้น โลกเติบโตขึ้น ประชากรมากขึ้น การบริโภคก็มีปริมาณสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่พื้นที่เพาะปลูกของเราหรือของโลกนั้นก็กลับมีแนวโน้มลดลงเราจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปลูกพืชใหม่ จากเดิม “เกษตรแบบธรรมชาติ” เป็นการใช้เทคโนโลยี การใช้เครื่องมือ เช่นระบบการปลูกพืชน้ำหยด การทำไร่นาสวนผสมแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเรียกว่า Demand Supply จะได้ช่วยเสริมศักยภาพทางการเกษตรที่เคยอาศัยธรรมชาติแต่เพียงอย่างเดียวเป็นตัวกำหนด อีกทั้งเราต้องปรับรูปแบบการเกษตรของเรา จาก “เกษตรครัวเรือน” เป็นเกษตรแปลงใหญ่ หรือการรวมตัวเป็นกลุ่มเกษตรกร เป็นสหกรณ์การเกษตรที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในเรื่องของการเพาะปลูก การผลิต การแปรรูป การตลาด โดยเกษตรกรจะต้องรู้จักการบริหารจัดการตนเองทั้งระบบเป็นทางเลือกให้เกษตรกรไทยใน “ยุคใหม่” ที่เรียกว่า “Smart Farmer” เราต้องการให้เกิดความสมดุลระหว่างภาคประชาชน พ่อค้าคนกลาง และการส่งออกโดยภาครัฐกิจเอกชน ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ปัจจุบันรัฐบาลกำลังดำเนินมาตรการหลายมาตรการด้วยกัน เช่น ในการเตรียมมาตรการในเรื่องสนับสนุนให้มี “ยู้งฉาง” ขนาดใหญ่หรือ “ไซโล” เพิ่มเติมขึ้น ให้กระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆ อย่างเหมาะสมในขนาดอันใกล้</p> <p>เรื่องที่ ๙. ศักยภาพของประเทศไทยในโลกใบนี้นั้นไม่น้อยไปกว่าใคร เราอาจจะมองในเรื่องนี้น้อยเกินไปหรืออาจจะมองข้ามไป เราอาจจะไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีการบูรณาการที่ชัดเจนก็คือ การจัดสรรและใช้ประโยชน์จาก “ที่ดิน” ซึ่งเรามีค่อนข้างสมบูรณ์ มากกว่าประเทศอื่น ๆ</p> <p>ในหัวที่ผ่านมานั้น แม่น้ำ ที่ดิน ป่าเขาของเราถูกจำกัดการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ที่มีอยู่เฉพาะในประชาชน “จำนวนหนึ่ง” เท่านั้น เราไม่ได้ใช้เทคนิคการควบคุมการบริหารจัดการและการใช้สอยจากสิ่งที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและรักษาสมดุลได้ จนทำให้เกิดปัญหาอันอยู่อย่างในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ท่วม ฝนแล้ง ป่าถูกทำลายเสื่อมโทรม ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราควรจะมาช่วยกันคิดช่วยกันร่วมมือกันแก้ไขปัญหาลเหล่านั้น ป้องกันไม่ให้เกิดสภาวะที่เสื่อมโทรม “มากไปกว่านี้” ต้องหยุด ต้องใช้ศักยภาพ “การเป็นศูนย์กลาง” ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การไปมาหาສของประชาชนในอาเซียน</p>	

ที่	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	สำนัก/กอง ที่รับผิดชอบ
	<p>การลงทุนร่วม การค้าต่างตอบแทนในกลุ่มอาเซียน ลักษณะที่ไทยมีศักยภาพ ในการเป็น “ศูนย์กลาง” ในภูมิภาคได้ในหลายกิจกรรม เช่น การท่องเที่ยว การสาธารณสุข รักษาพยาบาล ยา ดิจิทัล การคมนาคมระหว่างประเทศ การเชื่อมโยงตลาด การค้า การลงทุน ทั้งใน ส่วนของ SME สินค้าประจํารัฐ และการสร้างแบรนด์ของประเทศไทย อาทิเช่น ข้าวอินทรีย์ เกษตรอินทรีย์ ที่มีราคาสูง ปรับปรุงคุณภาพการผลิต การแปรรูป ให้เป็นศูนย์กลางด้าน อาหาร มีการลงทุนแนวใหม่ที่เรียกว่า New S-Curve ซึ่งสนองต่อความต้องการของ เศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน เราต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ให้มากรวมทั้งเราต้องไม่ลืม ให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยง “ทางกายภาพ” อาทิเช่น ถนน รถไฟ รถไฟฟ้า ความเร็วสูง ท่าเรือขนส่งสินค้า การท่องเที่ยว ซึ่งเป็นทั้งการเชื่อมโยงกันเองระหว่างภูมิภาค ต่าง ๆ ระหว่างเมืองและระหว่างเขตเศรษฐกิจพิเศษ ภายในประเทศ ตลอดจนเป็นการ เชื่อมโยงไปสู่ต่างประเทศ เช่น ประเทศเพื่อนบ้าน CLMV อาเซียน และภูมิภาคอื่น ๆ ของโลก เราต้องคิดให้ไกลไปอีก ทั้งนี้ ถ้าเราไม่สามารถจะสร้างให้เกิดขึ้นในวันนี้ได้แล้ว รายได้ก็จะ ไม่เกิดขึ้นทั้งกับประชาชนและประเทศชาติ แล้วเราจะอยู่กันอย่างไรงี้ วันหน้าคนเรามากขึ้น รายได้ลดลงเศรษฐกิจประเทศแย่งเราอยู่กันไม่ได้แน่นอน</p>	

งานประสานงานรัฐสภาและทำเนียบรัฐบาล
กลุ่มงานช่วยอำนวยการ
สำนักงานเลขาธิการกรมการปกครอง